

Пламъцитъ на Слънцето. Самото Слънце е затъмнено отъ Луната. Горѣ, отлѣво, е показанъ размѣрътъ на земята.

ло Слънцето излизатъ много голѣми розови пламъци. Тѣ достигатъ често на по-голѣма височина, отколкото е разстоянието отъ Земята до Луната: до 300—400,000, па и до 900,000 клм. Представете си пламъкъ дълъгъ отъ Земята до Луната! Въ него нашата Земя би се стопила като оловно зрънце.

Пламъцитѣ на Слънцето се дължатъ на сжщитѣ изригвания, които образуватъ петната. Тѣзи пламъци ставатъ въ втората външна газова обвивка на Слънцето — хромосферата, — която е розова и не се вижда съ просто око.

Слънцето е много по-голѣмо. Слънцето наистина е едно небесно газово тѣло, много по-голѣмо отъ онова, което се вижда съ просто око. Както казахме, ние виждаме само фотосферата (свѣтлата обвивка). При затъмнение се вижда и по-външната, розова обвивка. Но това не е цѣлото Слънце. При пълно слънчево затъмнение се вижда още нѣщо: около него се намира още една по-рѣдка газова частъ, която се простира като сияние и образува красива сребърна слън-